

РЕШЕНИЕ

№ 1025

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **10848** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 26694 от 08.11.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 45450 от 29.10.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез процесуалния му представител – адв. К. А., с адрес [населено място], [улица] срещу решение от 28.09.2012 г. по НАХД № 4153/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-87/17.02.2012 г., издадено от заместник – председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева на основание чл.83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал.1, т.7 от ЗКФН, чл. 47, ал.2, предл. 2 вр.ал.1 от Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публичното предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа (Наредба № 2 от 2003 г.), чл. 221, ал.8, т.1, предл. 1 вр. Ал.1, т.1 от ЗППЦК и §1, т. 17 от ДР на ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 31, ал.3, предл.1, т.2 от Наредба № 2 от 2003 г.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от

[фирма], с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени и вместо него се отмени НП на основание чл. 28 от ЗАНН или се измени като се наложи минимално предвидената санкция. С нея се признава, че касаторът е допуснал нарушението, за което е наказан, но се сочи, че въпросният е отчет е подаден със закъснение. В съдебното заседание редовно призован касаторът не се явява, представлява се от адв. А., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Г., която оспорва касационната жалба, предлага да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба и предлага да се потвърди въззивното решение.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: След проверка в Е-регистра на КФН, съгласно Заповед № 112 от 12.07.2011 г. на заместник – председателя, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, св. Д. установила, че [фирма] не е представило в КФН тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността за първото тримесечие на 2011г. в законоустановения срок, който е 60 дни от края на съответното тримесечие, т.е. до 30.05.2011г.

Във връзка с тези и други констатации от КФН била изпратена покана изх. № РГ-05-1500-23/21.10.2011 г. до [фирма] да представи в КФН консолидирания си финансов отчет за първото тримесечие на 2011г. по реда на чл.43, ал.1 от Наредба № 2. Поради това, че Дружеството не представило в КФН тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността си за първото тримесечие на 2011г. в законоустановения срок св. Д. /в присъствието на П. С. и Р. В./ съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-705 от 27.10.2011г., в който изрично е посочено, че на 31.05.2011г. [фирма] е осъществило нарушение на чл.31, ал.3, предл.1, т.2 от Наредба № 2.

Актът е връчен на 27.10.2011г. в КФН на пълномощник на [фирма] срещу подпис.

На 28.10.2011г. в КФН постъпил тримесечният консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за първото тримесечие на 2011г.

Въз основа на този АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № Р-10-87/17.02.2012г. от Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”.

При определяне размера на наложеното наказание на касатора при съблюдаване на нормата на чл. 27, ал.2 от ЗАНН, АНО е отчетел наличието на отегчаващи вината обстоятелства, изразяващи се в 9 броя влезли в сила наказателни постановления (подробно изброени в процесното в НП) в периода от 16.11.2010 г. до 01.07.2011 г. за извършени нарушения на чл. 31, ал.1, т.2 от Наредба № 2 от 2003 г. и чл.221, ал.6 от ЗППЦК. Като е посочено, че по отношение на касатора е отчетено едно „системно нарушение” на закона и актовете по неговото прилагане по смисъла на §1, т.17 от ДР на ЗППЦК, тъй като са налице три и повече административни нарушения, посочени в изброените наказателни постановления. подробно са изброени

При така установеното предходната инстанция е приела на базата на кредитираните от свидетелски показания и на събраните писмени доказателства, които са обсъдени в

решението, че АНО правилно и законосъобразно е санкционирал настоящия касатор. Изложените са мотиви, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като са налице отегчаващи вината обстоятелства.

Касационната жалба, подадена от [фирма] е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания.

Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законната разпоредба, която е нарушена. АУАН № Р – 06 – 705 от 27.10.2011 г. е съставен в присъствието на свидетели и връчен е на касатора без възражения.

Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на касатора „А. Ф. Х.“, по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Настоящата инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд, по отношение на размера на наложеното административно наказание. С оглед наведените в касационната жалба възражения, настоящата инстанция ги намира за неоснователни, защото подробно в НП е обсъдено поведението на касатора, изброени са констатираните му административни нарушения. Следователно не е приложима нормата на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната

инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 4153 от 2012 г., решение от 28.09.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 18 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.